

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Psal. CV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

טו האדם להוציא לחם מן הארץ: ויין ישמח לבב־אנוש

16 להצהיל פנים משמן ולחם לבב־אנוש יסעד: ישבעו

17 עצי יהודה ארזו לבנון אשר נטע: אשר שם צפרים יקננו

18 חסידה ברושים ביתה: הרים הגבהים ליעלים סלעים

19 מחסרה לשפנים: עשרה ירח למועדים שמש ידע השון רפה

כ מבואו: תשת־חשך ויהי לילה כד תדמש כל חיתו

21 יער: הכפירים שאגים לטרף ולבקש מאל אכלם:

22 תזרח השמש יאספון ואל־ מעונתם ירבצון: יצא אדם

24 לפעלו ולעבד תו עדי ערב: מה רבו מעשיך יהוה

כה כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קניניך: זרה הים

גדול ורחב ידים שם־רמש ואין מספר חיות קטנות

26 עם גדלות: שם אניות יהלכון לויתן והי יצרת לשחק

27 כלם בן: כלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו: היתן להם

29 ילקטון תפתח ידך ישבעון טוב: תסתיר פניך יבהלון

לתספר רוחם יגועון ואל־עפרם ישוכון: תשלח רוחך

31 יבראון ותחדש פני אדמה: יהי כבוד יהודה לעולם

32 ישמח יהודה במעשיו: המביט לארץ ותרעד יגע

33 בהרים ויעשנו: אשירה ליהודה בתי אומרה לאלהי

לה בעודי: יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה: תמו

חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את־

א יהוה הללויה: קה הודו ליהודה קראו

2 בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: שירו לו זמרו־לו

3 שיחו בכל נפלאותיו: התהללו בשם קדשו ישמח

4 לבי מבקשי יהוה: הרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד: זרע

ה זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטיו פיו: זרע

7 אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: הוא יהודה אלהינו

8 בכר הארץ משפטיו: זכר לעולם בריתו דבר צוה

9 לאלף דור: אשר כרת את־אברהם ושבועתו לישחק: ויעמידה

Psal. CV. Fudaos imprimis, recordatione divinarum beneficiorum, ad Dei laudes excitat, & historiam Gentis ab ipsa origine, inde usque ab Abrahamo, repetit.

11 ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: לאמר לך
 12 אתן ארץ ארץ כנען חבל נחלתכם: בהיותם מתי
 13 מספר כמעט וגרים בה: ויתהלכו מגוי אל גוי מממלכה
 14 אל עם אחר: לא הניח אדם לעשקם ויכח עליהם
 15 מלכים: אל תגעו במשיח ולנביאי אל תרעו: ויקרא טו
 16 רעב על הארץ כל מטה לחם שבר: שלח לפניכם
 17 איש לעבד נמכר יוסף: ענו בכבל רגליו פרזל באר
 18 נפשו: עד עת בא דברו אמרת יהוה צרפתהו: שלח כ
 19 מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו: שמו אדון לביתו
 20 ומשל בכל קנינו: לאסר שריו בנפשו וקניו יחכם
 21 ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם: ויפר את
 22 עמו מאד ויעצמהו מצריו: הפך לבם לשנא עמו כה
 23 להתנכל בעבדיו: שלח משה עבדו אהרן אשר בחר
 24 בו: שמרם רברי אתותיו ומפתים בארץ חם: שלח כ
 25 חשך ויחשך ולא מרו את דבריו: הפך את מימיהם
 26 לדם וימרת את דגתם: שרץ ארצם צפרדעים בחדר
 27 מלכיהם: אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם: נתן כ
 28 גשמייהם ברד אש להבורת בארצם: ויך גפנם
 29 ותאנתם וישבר עץ גבולם: אמר ויבא ארבה וילק
 30 ואין מספר: ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי לה
 31 אדמתם: ויך כל בכור בארצם ראשית לכל אונם
 32 ויוציאם בכסף והבואין בשבטיו כושל: שמח מצרים
 33 בצאתם כי נפל פחדם עליהם: פרש ענן למסך ואש
 34 להאיר לילה: שאל ויבא שלו ולחם שמים ישיביעם: מטליו ק
 35 פתח צור ויזובו מים הלכו בציות נהר: כי זכר את
 36 דבר קדשו את אכרהם עבדו: ויוצא עמו בששון
 37 ברנה את בחיריו: ויתן להם ארצות גוים ועמל
 38 לאמים יורשו: בעבור ישמרו חקיו ותורתיו יצרו מה
 הללויה

רגליו קרי

דברו קרי

Pfal. CVI.
Adum-
brantur
hic Israë-
lis, inter
gentes spar-
si, pœni-
tencia, con-
versio, &
ferventes
preces, at-
que gemitus
ad
Deum
fusi.

א הללויה: קו הללויה הודו ליהוה
 ב כי טוב כי לעולם חסדו: מי ימלל גבורות יהוה ישמיע
 ג כל תהלתו: אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל-
 ד עת: זכרני יהוה ברצון עמך פקדני בישועתך:
 ה לראותי בטובת בחיריך לשמח בשמחת גויך
 ו להתהלל עם נחלתך: חטאנו עם אבותינו העוינו
 ז הרשענו: אבותינו במצרים לא השכילו נפלאותיך
 ח לא זכרו את רב חסדיך וימרו עליים בים-
 ט סוף: וישיעם למען שמו להודיע את גבורתו:
 י ויגער בים סוף ויחרב ויוליכם בתהמות במדבר:
 יי וישיעם מיד שונא ויגאלם מיד אויב:
 ייא ויכסו מים צריהם אחר מהם לא נותר:
 ייב ויאמינו בדבריו ישירו תהלתו: מהרו שכחו
 ייג מעשיו לא אהכו לעצתו: ויתאוו תאורה במדבר
 ייד וינסו אל בישמון: ויתן להם שאלתם וישלח רזון
 ייז בנפשם: ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדוש
 ייח יהוה: תפתח ארץ ותבלע דתן ותכס על ערת
 ייט אבירם: ותבער אש בערתם להבה תלהטרשעים:
 יכ יעשו עגל בחרב וישתחוו למסכה: וימרו את-
 כב כבודם בתבנית שור אכל עשב: שכחו אל מושיעם
 כג עשה גדלות במצרים: נפלאות בארץ חס נוראות
 כד עלים סוף: ויאמר להשמידם לולי משה בחירו
 כה עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית: וימאסו
 כו בארץ חמדה לא האמינו לדברו: וירגנו באהליהם
 כז לא שמעו בקול יהוה: וישאירו להם להפיל אותם
 כח במדבר: ולהפיל זרעם בגוים ולזרותם בארצות:
 כט ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים: ויכעיסו
 ל במעלליהם ותפרץ בם מגפה: ויעמד פינחס ויפיל
 ותעצר